

LAMANINA (1) *sb f*

G sg łamaniny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pękanie, kruszenie się; tu w przen: Trzeźwczy y łamie lię do tych czałow we Flándryey/ wfeláka ku przyrodzonemu Pánu fwemu Krolowi Ie^{go} M. Hifzpánłkiem wiára y poddáość. Ale y v nas w Połfcze/ ázaż pokázác nie możemy tey łamániny dość ták w duchownym iáko w świeckim práwie/ czego lię Pánie Boże požal. *ReszPrz 74.*

Cf **LAMANIE**

DJ